

یکشنبه ۶ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ محرم ۲۹ • 28 Aug 2022

نگاهی به رسانه‌ها

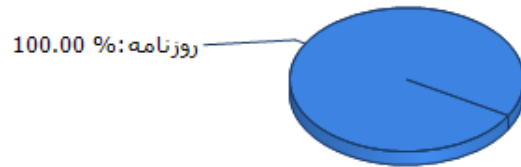
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۳۲

روزنامه

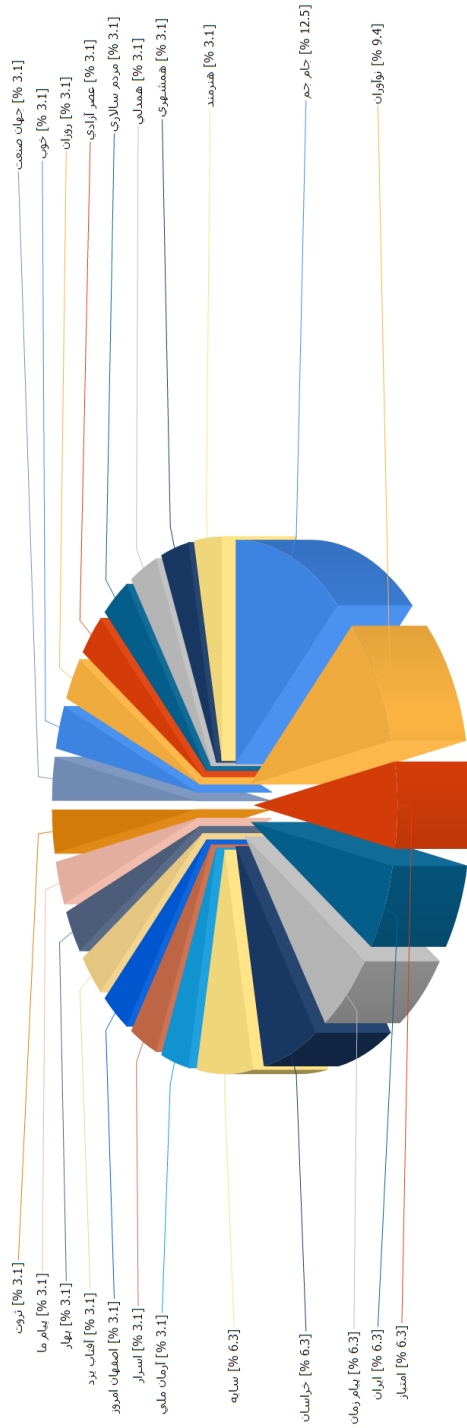
۳۲

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

ردیف	نام منبع	فراوانی	درصد فراوانی
۱	جام جم	۴	۱۲/۵
۲	نواوران	۳	۹/۴
۳	امتیاز	۲	۶/۳
۴	ایران	۲	۶/۳
۵	پیام زمان	۲	۶/۳
۶	خراسان	۲	۶/۳
۷	سایه	۲	۶/۳
۸	آرمان ملی	۱	۳/۱
۹	اسرار	۱	۳/۱
۱۰	اصفهان امروز	۱	۳/۱
۱۱	آفتاب یزد	۱	۳/۱
۱۲	بهار	۱	۳/۱
۱۳	پیام ما	۱	۳/۱
۱۴	ثروت	۱	۳/۱
۱۵	جهان صنعت	۱	۳/۱
۱۶	خوب	۱	۳/۱
۱۷	روزان	۱	۳/۱
۱۸	عصر آزادی	۱	۳/۱
۱۹	مردم سالاری	۱	۳/۱
۲۰	همدلی	۱	۳/۱
۲۱	همشهری	۱	۳/۱
۲۲	هنرمند	۱	۳/۱
	جمع کل	۳۲	۱۰۰

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	پرسپکتیو به پردیس شهرزاد رسید	آرمان ملی
۸	جواد خواجوی در تب	آفتاب یزد
۹	پدر از امروز پایه صحنه می گذارد	اسرار
۱۰	کارنامه یک ساله اداره کل هنرهای نمایشی	اصفهان امروز
۱۱	سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه باز می گردد	امتیاز
۱۲	مدیر بخش پژوهش چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر معرفی شد	امتیاز
۱۳	سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه بازمی گردد	ایران
۱۴	فشردگی زبانی در تئاتر معاصر	ایران
۱۵	رشد ۱۸۸ درصدی آمار تماشاگران تئاتر در یک سال گذشته	بهار
۱۶	از جشنواره مرصاد و تنبور حمایت می کنیم	پیام زمان
۱۷	در ستایش پوچی و طریقت سامورایی	پیام زمان
۱۸	پرسپکتیو در پردیس شهرزاد	پیام ما
۱۹	بازیگران تئاتر به سینما بی شتر عاقله دارند	ثروت
۲۰	بازسازی مولیر در دوران مشروطه	جام جم
۲۱	سعید پورصمیمی خوشدلان را نوشت	جام جم
۲۲	سهراب سلیمی همراه با آقای اشمیت	جام جم
۲۳	معرفی مدیرپژوهش جشنواره تئاتر فجر	جام جم
۲۴	تقدیم اجرای عمومی پدر به داود رشیدی	جهان صنعت
۲۵	سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه باز می گردد	خراسان
۲۶	لیلی رشیدی از امروز برای اجرای نمایش پدر به کارگردانی آروند دشت آرای در تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت	خراسان
۲۷	سعید پورصمیمی با خوشدلان همراه می شود	خوب
۲۸	ترجیح این است که فرم در درجه بالاتری دیده شود	روزان
۲۹	لیلا بلوکات به اولثانا پیوست	سایه
۳۰	مخاطب پس از تماشای یک نمایش موفق راه برگشتن به خانه را گم می کند	سایه
۳۱	سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه باز می گردد	عصر آزادی
۳۲	سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه باز می گردد	مردم سالاری
۳۳	اجرای عمومی پدر به داود رشیدی تقدیم می شود	نوآوران
۳۴	بازیگران تئاتر به سینما بیش تر علاقه دارند	نوآوران
۳۵	سهراب سلیمی آقای اشمیت کیه؟ را به صحنه می آورد	نوآوران
۳۶	جواد خواجوی بازیگر نمایش تب شد	همدلی
۳۷	چهره ها به صحنه بر می گردند	همشهری
۳۸	اهالی تئاتر شهر یاد و خاطره داود رشیدی را گرامی داشتند	هنرمند

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«پرسپکتیو» به پردیس شهرزاد رسید

نمایش «پرسپکتیو» به کارگردانی محسن میرزاخانی با خوانشی امروزی از داستان «سپید برفی و هفت کوتوله» در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت. نمایش، «پرسپکتیو» به نویسندگی مشترک محمد کرمی و محسن میرزاخانی و تهیه کنندگی داوود زارع از اول شهریور ساعت ۲۱ و ۴۵ دقیقه در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت. شبنم قلی خانی، حسین کشفی اصل، سارا والیانی و روزبه اختری بازیگران اصلی نمایش «پرسپکتیو» هستند که با حضور «دختران نینجا» و گروه «فرشتگان نینجا» روی صحنه می رود. سایر بازیگران این نمایش عبارتند از: کامیار محبی، آنیتا عظیمی، تیما تقی زاده، محمد کرمی، مریم قجر، مینا عنصری، شیوا جمشیدی، ایمان مهدی زاده، معصومه بابایی، امیر فرمانی، سعید ا... بداشتی، سارا داداش پور (بازیگر خردسال) و...

جواد خواجهوی در «تب»

دور دوم اجرای عمومی نمایش «تب» به نویسندگی والاس شان، ترجمه بهرنگ رجبی و کارگردانی رویا کاکاخانی از روز یکشنبه ششم شهریور با جایگزینی جواد خواجهوی به عنوان ایفاگر تک نقش این اثر نمایشی به جای نادر فلاح میزبان علاقه مندان تئاتر در تالار قشقایی تئاتر شهر می شود. این در حالی است که در اجراهای پیش رو ساعد سهیلی بازیگر شناخته شده سینما به عنوان تهیه کننده گروه اجرایی را همراهی می کند. به گزارش مهر، این اثر نمایشی روایت گر بخشی از زندگی مردی است که در یک شرایط اقتصادی و فرهنگی خوب رشد کرده و بزرگ شده است اما اتفاقی بر او تاثیر گذاشته و و باعث می شود تا...

«پدر» از امروز پا به صحنه می‌گذارد

اسرار-گروه اجرایی نمایش «پدر» بر آن است که از امروز اثر خود را در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه ببرد. داود رشیدی نامی است که در تاریخ هنر ایران ماندگار خواهد ماند؛ هنرمندی موفق، بازیگری توانمند، کارگردانی تأثیرگذار و بالاتر از همه این‌ها پدری دوست‌داشتنی و با محبت. گروه اجرایی نمایش «پدر» بر آن است که اثر خود را با تقدیم به داود رشیدی در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه ببرد؛ صحنه‌ای که خاطره اجراهایی، چون «پیروزی در شیکاگو» و «ریچارد سوم» زنده‌یاد رشیدی را فراموش نکرده و نخواهد کرد. «پدر» به کارگردانی آروند دشت‌آرای و نقش‌آفرینی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ول هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب‌الزمانی از ۶ شهریور روی صحنه می‌رود.

کارنامه یکساله اداره کل هنرهای نمایشی

مرور شش مؤلفه مدیریتی اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در بازه زمانی یکساله دولت مردمی سیزدهم نشان می‌دهد حوزه انتشارات با ۱۵ درصد کمترین رشد؛ و ارائه مجوز موسسه‌های تک‌منظوره با ۲۵۶ درصد بیشترین رشد را در این مدت تجربه کرده‌اند.

یکسال از سپردن سکان اداره کشور به دولت سیزدهم می‌گذرد، دولتی که به ریاست آیت‌الله سید ابراهیم رئیسی و با شعار «دولت مردمی، ایران قوی» کار خود را آغاز کرد و به اذعان بسیاری از کارشناسان و ناظران، در تاریخ دولت‌های پس از انقلاب، هیچ دولتی به اندازه دولت سیزدهم و آیت‌الله رئیسی میراث‌دار مشکلات، ضعف‌ها و کاستی‌های برجای‌مانده از دولت پیش از خود نبوده است.

وضعیت بد شاخص‌های کلان اقتصادی، کسری بودجه، کاهش ارزش پول ملی، تورم بالا و بسیاری دیگر از چالش‌ها که ماحصل سیاست‌گذاری‌ها و اقدامات نادرست سال‌های پیش از ۱۴۰۰ بود، شرایطی را رقم زد که به گفته آیت‌الله رئیسی در اولین حضور وی در جلسه هیئت دولت با وزرای دولت قبل برگزار شد، نخستین چالش پرداخت حقوق مردان ماه بود! باین حال گرچه چالش‌ها بسیار زیاد بوده و هست، باهمت مسئولان دولت سیزدهم اعم از رئیس‌جمهور، وزرا و سایر ارکان دستگاه اجرایی، طی یکسال گذشته علاوه بر رفع بسیاری چالش‌های گذشته و تلاش برای ریل‌گذاری صحیح برای حرکت به سوی شرایط بهتر، اقدامات ارزشمندی نیز در حوزه‌های مختلف عملکردی صورت گرفته است که به نظر می‌رسد باگذشت یک سال از استقرار دولت اکنون نوبت به بازخوانی آن رسیده است. به گزارش ایرنا؛ مرور کارنامه فعالیت‌های دولت سیزدهم در تمامی عرصه‌ها از جمله عرصه فرهنگ و هنر با پشت سر گذاشتن یکسال نخست فعالیت دولت مردمی امری ضروری می‌نماید؛ هرچند خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا) بنا بر رسالت رسانه‌ای خود با توجه به تأکیدات دولت مردمی سیزدهم در حوزه تعالی و توسعه بخش‌های متعدد و متکثر فرهنگ و هنر؛ کارنامه ۱۰۰ روزه؛ ۲۰۰ روزه و یکساله دولت سیزدهم را در عرصه‌ها و شاخه‌های مختلف فرهنگ و هنر از جمله تئاتر پیش‌ازاین مورد تحلیل قرار داده و به کاوش در آن‌ها پرداخته بود. اما یکی از مؤلفه‌هایی که بازتاب‌دهنده فعالیت هر نهاد و سازمانی در قیاس با ادوار پیشین آن به‌شمار می‌رود؛ به مؤلفه نگرش آماری بازمی‌گردد. مؤلفه‌ای که به مخاطبان نشان می‌دهد که نهاد یا سازمان موردنظر، طی بازه زمانی مدنظر آن پژوهش آماری چه کارنامه‌ای از خود به یادگار گذاشته است. بعد از تحلیل کلان و متنی اتفاقات رخ داده یکساله عرصه هنرهای نمایشی؛ ذیل مجموعه اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان تنها نهاد مدیریت تئاتر در کشور؛ حال با نگرشی آماری سراغ کارنامه یکساله این اداره کل رفته‌ایم.

سعيد پور صميمي با «خوشدلان» همراه مي شود

سعید پورصمیمی نویسنده، بازیگر و کارگردان مطرح تئاتر ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است.

قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کمدی دارد، با کارگردانی پریزاد سیف روی صحنه برود.

«خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آواز قو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

مدیر بخش پژوهش چهل و یکمین جشنواره تئاتر فجر معرفی شد

روابط عمومی جشنواره تئاتر فجر، کوروش زارعی دبیر چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در حکمی یدالله آقاعباسی را به عنوان مدیر بخش پژوهش جشنواره منصوب کرد.

در متن این حکم آمده است:

«جناب آقای یدالله آقاعباسی

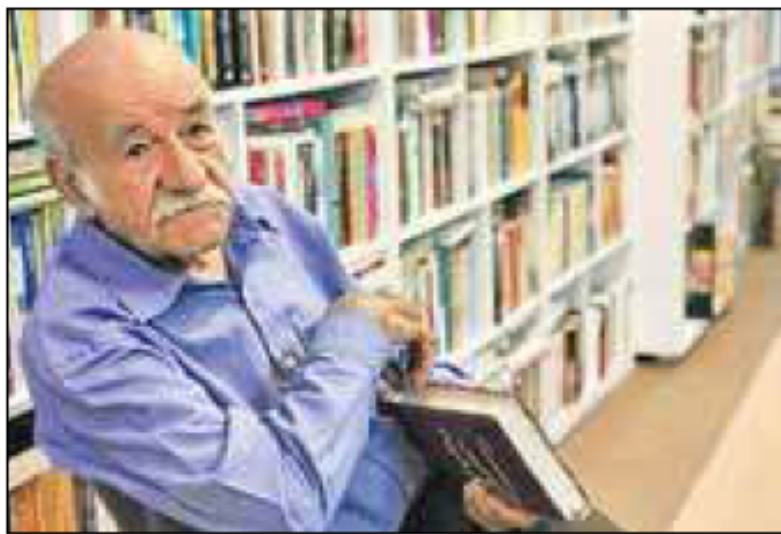
با توجه به جایگاه علمی و تجارب ارزنده جنابعالی در عرصه فعالیت های دانشگاهی و پژوهشی، به موجب این حکم به عنوان «مدیر بخش پژوهش چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر» منصوب می شوید.

امید است در این دوره جشنواره ضمن تقویت، شناسایی و معرفی پژوهش های برتر هنرهای نمایشی، با اهتمام جدی جنابعالی و همکاران موجبات ارتقای رویداد در سطوح ملی و بین المللی از طریق گفتمان سازی علمی در مسائل و چالش های اساسی تئاتر ایران، فراهم شود.»

سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه بازمی‌گردد

نمایشنامه «خوشدلان» نوشته سعید پورصمیمی جدیدترین فعالیت تئاتری این هنرمند با سابقه است که به کارگردانی پریراد سیف روی صحنه خواهد رفت. به گزارش ایسنا، سعید پورصمیمی نویسنده، بازیگر و کارگردان مطرح

تئاتر ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است. قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کمدی

دارد، با کارگردانی پریراد سیف روی صحنه برود. «خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آواز قو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

فشرده‌گی زبانی در تئاتر معاصر

تئاتر مبتنی بر درام، اتکا بر زبان دارد. دیالوگ در تاریخ ادبیات نمایشی عنصر اصلی بیان کنش و پیشبرد روایت است. نوع استفاده از زبان و شیوه دیالوگ نویسی بیانگر سبک و گونه یک اثر نمایشی است. بنابراین قابل پیش بینی است که وقتی یک اثر ادبی یا سینمایی - آن طور که این روزها اقتباس از آن در تئاتر جهان بسیار متداول شده است - تبدیل به نمایشنامه می شود، وجوه توصیفی و تصویری به دیالوگ تبدیل شوند. البته این قاعده مربوط به تئاتر دراماتیک و جریان

بودها و
نمودهاعلیرضای
منتقد

اصلی هنرهای نمایشی است، گونه های پسادراماتیک و اجرایی متفاوتی هم وجود دارند که از زبان فاصله می گیرند و بیشتر از طریق بدن، حرکت، طراحی صحنه و ابزارهای غیر زبانی دیگر، فرم خود را شکل می دهند، اما در این نوشته توجه ما بیشتر به همان تئاتر مرسوم و آشنایی است که نوع استفاده از زبان و تبلور آن در دیالوگ، فضا و بدنه اثر را شکل می دهد. در اینگونه از تئاتر مفروض است که نمایشنامه نسبت به اثری که از آن اقتباس می شود، دیالوگ های بیشتری داشته باشد.

اما تئاتر معاصر با توجه به تغییرات سبک زندگی و کارکرد زبان در روزمره، همچنین جان گرفتن عناصر بصری و حرکتی در تئاتر، دیالوگ را فشرده تر می کند. یکی از نمونه های جالب توجه در این تغییر که مدتی است به فارسی هم ترجمه شده است، اقتباس امیلی مان از فیلمنامه «صحنه هایی از یک ازدواج» نوشته اینگمار برگمان است. برگمان که خود به دیالوگ های مطول عمیق، فلسفی و اثرگذار با مایه های زبانی ریشه دار و بیانگر شهره است در این سریال ۶ قسمتی که در سال ۱۹۷۳ از تلویزیون سوئد پخش شد نیز با اتکا بر دیالوگ ها و مونولوگ های طولانی، اثر خود را پیش برده است، اما امیلی مان در اقتباس خود دیالوگ های مطول برگمان را بدون اینکه روح اثر لطمه بخورد کوتاه کرده است تا فضای گشوده تری برای اجرا باقی بماند. او فیلمنامه برگمان را در نمایشنامه خود فشرده کرده و در نسبت با اثر سینمایی، زمینه درامی مختصر و مینیمال را فراهم آورده است. این، نوعی حرکت معکوس نسبت به رسوم مراد تئاتر و سینما محسوب می شود. ما در یک اثر سینمایی انتظار داریم دیالوگ ها فشرده و موجز بیان شوند و در مقابل در یک اثر نمایشی، تماشاگر بیشتر دل به دیالوگ های برانگیزاننده طولانی می دهد. دلیل اصلی این رویکرد امکانات محدودتر تئاتر بوده است که نمایشنامه نویس را وادار به بیان زبانی بیشتر می کند؛ اما نمایشنامه «صحنه هایی از یک ازدواج» که مدتی است با ترجمه خوب پرهام آل داوود توسط نشرنی راهی بازار کتاب ایران شده، یک اثر ویژه و آموزنده است در باب تئاتر معاصر؛ تئاتری که می خواهد زبان را از بنیان اصلی هنر تئاتر، به یکی از ستون های نمایش تبدیل کند و دست اجرا را در خلاقیت های بصری و عناصر صحنه ای و میزانشن بازتر کند. ممکن است بسیاری از ما هنوز شیفته تئاترهای پرگو و زبان محور باشیم، اما این پالودگی و فشرده گی که در اقتباس امیلی مان مشاهده می کنیم، شیوه ای متفاوت است برای نزدیک تر کردن تئاتر به ریتم زندگی، تمهیدی که می توان آن را یکی از نیازهای امروز تئاتر ایران دانست.

رشد ۱۸۸ درصدی آمار تماشاگران تئاتر در یک سال گذشته

بهار - اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، گزارش عملکرد خود را منتشر کرد.

به گزارش بهار به نقل از صدا و سیما در این گزارش که در قالب یک اینفوگرافیک منتشر شده، عملکرد اداره کل هنرهای نمایشی در بخش های حمایت از جشنواره های تئاتری، تعداد نمایش های تولید شده، آمار تمام اجراهای تئاتری در سراسر ایران، تعداد تماشاگران تئاتر، آمار انتشار نشریه های تخصصی و صدور مجوز موسسه های تک منظوره هنرهای نمایشی به تصویر در آمده است.

بر این اساس، در یک سال گذشته ۱۴ هزار و ۵۳۹ عنوان نمایش در سراسر کشور روی صحنه رفته که نسبت به آمار ۱۰ هزار و ۲۵۰ عنوان سال پیش از آن ۱۴۱ درصد رشد در نوبت های اجرا داشته است. در این دوره، تعداد تماشاگران آثار نمایشی هم با ۱۸۸ درصد رشد از ۳۸۲ هزار و ۲۸۸ نفر در سراسر ایران به ۷۱۹ هزار و ۵۷ نفر رسیده است.

در بخش انتشارات اداره کل نمایشی در یک سال گذشته پنج عنوان مجله های نمایشی، چهار عنوان فصلنامه و ۱۸ عنوان کتاب های تخصصی تئاتری منتشر شده و در دسترس قرار گرفته است. آمار صدور مجوز برای موسسه های تک منظوره هنرهای نمایشی هم با ۲۵۴ درصد رشد از ۵۱ مورد به ۱۳۰ مورد رسیده است.

از جشنواره مرصاد و تنبور حمایت می کنیم

پنجه نرم می کند اما نشان داد که با پشتیبانی مردم، کار جهادی و توکل به خدا کارهای بزرگ و تحولات عمیقی اتفاق می افتد لذا امروز دولت با شهادت به میدان حل مشکلات مردم آمده است. اسماعیلی گفت: امروز دولت در همه ابعاد فرهنگی، اقتصادی، اجتماعی، سیاست داخلی و خارجی و جمهوری اسلامی در گام دوم سنگر به سنگر جلو می رود، به طوری که امروز جمهوری اسلامی مقتدر ترین دولت منطقه است و دنیا مجبور به کرنش در مقابل این مردم است.

است که نامش با افتخار، سرافرازی، شهادت و ایثار گره خورده است گفت : تعداد بالای شهدای این منطقه و ایثارگران نشان از تاریخ پر افتخار این دیار دارد و این شهرستان در آغاز جنگ تحمیلی، در طول دفاع مقدس و روزهای پایانی جنگ شاهد ایثارگری فرزندانش بوده است. وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی با اشاره به اینکه دولت انقلابی در یک سال گذشته تحول مهمی را در مدیریت اجرایی کشور پدید آورده است، افزود: اگرچه دولت در شرایط تحریمی قرار داشته و با مشکلات درآمدی دست و

منافقین بد سیرت را به گورستان تاریخ سپرد و چه بهتر که این عملیات مرصاد را بتوانیم با جشنواره های مردمی گره بزنیم. مرد فرهنگی دولت سیزدهم مسئولیت فرهنگ کشور را بر عهده مردم دانست و افزود: همپای ستادهای اقتصادی، ستاد هماهنگی امور فرهنگی کشور به ریاست رئیس جمهور تشکیل شده و به دنبال حکمرانی فرهنگی وزارت فرهنگ هستیم که گام های مهمی را در این خصوص برداشته ایم. اسماعیلی با اشاره به اینکه اسلام آباد غرب از شهرهای اسطوره ای در دفاع مقدس

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی اعلام کرد: این وزارتخانه از جشنواره ملی تئاتر مرصاد و جشنواره تنبور حمایت می کند. به گزارش زمان به نقل از ایرنا، «محمد مهدی اسماعیلی» عصر جمعه در آیین تجلیل از اصحاب فرهنگ و هنر و مداحان و هیات های مذهبی شهرستان اسلام آباد غرب با اشاره به اینکه جشنواره ملی تئاتر مرصاد نامش باید برای همیشه در تاریخ زنده بماند، گفت: در عملیات غرور آفرین مرصاد و زمانی که صدام به فکر فتح تهران بود، قدرت الهی و دست خدا ظاهر شد و

نگاهی به نمایش «شکوفه‌های گیلان» در ستایش پوچی و طریقت سامورایی

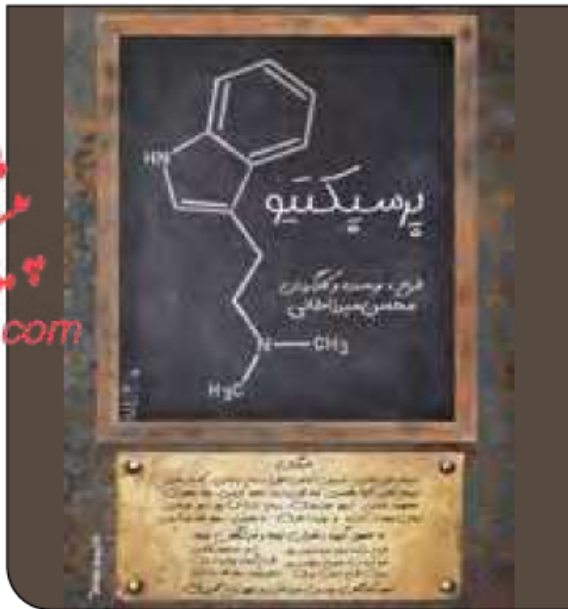
* رویا سلیمی

نمایش «شکوفه‌های گیلان» به نویسندگی و کارگردانی محمد مساوات در سالن اصلی مجموعه تئاترشهر در حال اجراست. نمایش در چندین برده به نام‌های دروازه بی دروازه، بوشیدو (طریقت سامورایی)، اکتون بی اکتون، ملاقات با استاد، حرکت جوهری، ستوری (روشنگری)، آمینا بودا، سایه بی سایه، هانامی و خودکشی، سزوشیت سامورایی مزدی را نمایش می‌دهد که برای خودکشی دچار تردید شده و برای کمک گرفتن از استاد برای اقدام به خودکشی آمده اما به دیدار استاد نائل آمدن خود چالش جدیدی است که درام این نمایش را می‌سازد. به نوعی دیدار با استاد خود رسیدن به مقصود است. در نهایت نیز در تکیو برای دیدار استاد، مراحل سیر به سوی هاراکیری را طی می‌کند و به نوعی به مقصود خود می‌رسد.

نمایش بدون رد و بدل شدن کلامی میان دو شخصیت تنهای نمایش پیش می‌رود. دیالوگ‌های آنها پشت سر هم روی ویدئو پروژکشنی که مقابل بیننده قرار گرفته نمایش داده می‌شود و دو کاراکتر تنها به انجام چند حرکت مقطع و نامفهوم می‌پردازند. ریتم کند و دعوت به سکوتی که مخاطب را به آن وامی‌دارد، اثر را از شکل نمایش خارج کرده و ما بیننده یکسری گفتگوئی تاپی شده روی پرده هستیم که دوبارتر هم گاهی در میانه آن دست و پای به نشانه اکت نمایشی تکان می‌دهند. وضعیت شخصیت‌ها در نمایش فراتر از آنچه گفته شده پیش نمی‌رود و هیچ ایده نمایشی خاصی پیگیری نمی‌شود. اما فارغ از مسئله کارگردانی و دادن امتیاز برای چنین کاری که با امکانات بهترین سالن کشور برای اجرای (نمایش) در نظر گرفته شده، موضوع و آن چیزی است که نمایش به آن می‌پردازد. مرام و مسلک سامورایی که نقطه وچ و رسیدن او به تفکری که از آن پیروی می‌کند، خودکشی است. اساسا «شکوفه‌های گیلان» مسیر موفقیت شخصی در تصمیم به خودکشی و سختی‌هایی است که باید برای رسیدن به آن متحمل شود. گویی خودکشی امری مقدس و دور از دسترس است که همه توان انجام آن را نداشته و مانند یک مسلک و مرام الهی باید مازالی را پشت سر گذاشت تا به این مقصود «متعالی» به باور طریقت سامورایی رسید. نکته اینجا است که چرا سولین مربوطه اجرای چنین نمایشی را برای مخاطب ایرانی با اعتقادات و باورهای مذهب شیعه مورد پذیرش می‌دانند. اساسا این اثر چه نسبتی با مخاطب ایرانی امروز برقرار می‌کند. در راستای تحکیم و تقویت کدام باور و اعتقاد او گام برمی‌دارد؟ آنچه که روی صحنه رخ می‌دهد مقدس جلوه دادن خودکشی یک سامورایی است که باید ترس و تردیدش را کنار بگذارد و به وصال از بین بردن خود برسد. آیا در کشور زاین یا دیگر کشورهایی که روزانه نمایش‌های متعددی از متن‌ها و نویسندگان آنها روی صحنه تئاتر کشور اجرا می‌شود، حرفی از مرام و مسلک یک مسلمان شیعه دوازده امامی می‌شود؟ عرفان عملی و نظری ما در کدام نمایش و اثر به چنان‌مان معرفی می‌شود؟ آسیدعلی قاضی‌ها، سید مهدی قوام‌ها، علامه طباطبائی‌ها و آیت‌الله بروجردی‌ها کجای سالن‌های نمایش دیگر کشورها دیده می‌شود. حتی در فرهنگ و گذشته و تاریخ و اسطوره ما نیز خودکشی ممنوع و قبیح است چه رسد به دینی که گویا هیچ راهی به سالن‌های تئاتر ندارد. نه تنها دین اسلام با مذهب شیعه در این نمایش‌ها دیده نمی‌شود، بلکه حرفی از خدا و وجود او نیز مطرح نیست. «شکوفه‌های گیلان» اثری سراسر پوچ، نیست انگار و بی خدایت که در آن مبدا و معادای متصور نمی‌شود. در دیالوگی سامورایی برای دیدن استاد می‌گوید: «صبر می‌کنم» زن پاسخ می‌دهد: «بیهوده است». سامورایی جواب می‌دهد: «زندگی همه بیهودگی است». سپس از چیزی به نام آتمان یاد می‌کند و در ادامه از مخاطب می‌خواهد آتمان خود را بیابد. آتمان یعنی نفس کشیدن، یعنی خود، دعوت به خود، دعوت به سکوت و توجه به اکنونی که در آن حضور دارد، سپس می‌گوید: «آنگاه که باید بین مرگ و زندگی یکی را انتخاب کنی، مرگ را برگزین» برگزیدن مرگ براساس چه اصل و اساسی صورت می‌گیرد؟ در اینجا منظور نیستی و ناپودی است. یعنی نیستی را بر هستی، مرگ را بر زندگی ترجیح بده و این جملات دستوری را روی پرده برای مخاطب خطابه وار بیان می‌کند و مرام و مسلک زاینی را برای تماشاگر بدون هیچ اکت و ایده یا معنای دومی بیان می‌دارد. سپس از رود و جریان زندگی حرف می‌زند و اصطلاح بی ربط به موضوع و تفکر یک زاینی و سامورایی را مطرح می‌کند: (حرکت جوهری) این لفظ فلسفی که ملاصدرا واضح و آغازگر آن است را بر جریان زندگی تعبیر می‌کند. در حالی‌که ملاصدرا عقیده داشت در نظام عالم، خدا فیض وجود را واصل می‌کند و جهان در هر لحظه در حال آفریده شدن است. به وجود فیض و کلی که ملاصدرا به آن اعتقاد داشته ابتدا اشاراتی نمی‌شود و عامل محرک به کلی حذف می‌گردد. ضمن اینکه ممکن است کارگردان به حرکت جوهری ملاصدرا معتقد باشد، نسبتش با نمایشی پوچ انگار که این حرکت را در مسیر نیستی دانسته و آن را یکسر بیهوده می‌پندارد چیست؟ جز اینکه استفاده از الفاظ و کلمات فلسفی به کمک اثر باید بیاید و آن را شبه فلسفی کند تا به مخاطب بفهماند البته که تو چیزی از حرکت جوهری نمی‌دانی و من دانای کل هستم، پس فقط بنشین به این ادای فلسفی چشم بدوز.

در پرده (آمینا) بودا می‌گوید: «مقصود از این نمایش فرو رفتن به فقر اکتون است» فقر اکتون و توجه به لحظه‌ای که در حال سیری شدن است، گویای چه مفهومی در ذهن مخاطب خواهد بود؟ سپس می‌گوید: «بیایید اکتون خود را دریابیم، که می‌گریزد» دریابیم که زودتر به خودکشی برسیم؟ یا مفهوم زندگی را دریابیم؟ سپس مسیر پرسشگری را اینچنین می‌بیماید: «چه می‌جوشد در این اکتون؟ جز نفس است؟ جز آتمان است و جز خودت؟» و لفظی کلامی از آن جوهر محرک نمی‌گوید و تنها ادای فلسفی را به رخ مخاطب می‌کشد. سپس می‌گوید: «نگاه کن این هنوز است و صحنه را که تاریک است و نمایش را که هنوز آغاز نشده است، همه چیز در تو است. هنر سکوت ورزشین و هنر تماشا کردن. هنر بودن در اکتون. اکتون اکتون.»

بعد که تاکید بسیار به اکتون و دم می‌کند می‌پرسد: «زندگی چیست؟ سخت کوشیدن و کاری از پیش نبردن، چه سود؟ بی معنایی شکفتن آوَر» اگر زندگی و اکتون بی معنایی است که شکفتن تو را پراکنجته، چرا باید به آن توجه کرد و دم را غنیمت شمرد؟ در نهایت نیز تاکیدش بر «شکوفه‌های گیلان» کابکوانگای را چنین معنا می‌کند: «انجا که شکوفه از ساقه خود را می‌راند» این رها شدن شکوفه از ساقه، معنای دیگر خودکشی است که با فعل رها شدن تعبیر و توصیف می‌شود. رها شدن از زندگی‌ای که سراسر پوچ و بی معنا است. در پایان می‌توان گفت گفت‌وگو میان مسلط این اثر جهان‌بینی پوچی و بی‌خدایی است در جهانی که مرگ بر زندگی مرجح بوده و رها شدن از این زندگی پوچ و بی‌معنا با خودکشی به سامان خواهد شد.

«پرسپکتیو» در پردیس شهرزاد |

نمایش «پرسپکتیو» با خوانشی امروزی از داستان سپید برفی و هفت کوتوله در پردیس تئاتر شهرزاد روی صحنه رفت. به نقل از وبسایت تیوال و به گزارش روابط عمومی، نمایش «پرسپکتیو» به نویسندگی مشترک محمد کرمی و محسن میرزاخانی و تهیه‌کنندگی داوود زارع از اول شهریور ماه ساعت ۲۱:۴۵ در پردیس تئاتر شهرزاد به روی صحنه رفت. نمایش «پرسپکتیو» اجرایی فانتزی و خوانشی امروزی از داستان سپید برفی است و داستان دختری است که در برابر توهم پدرش تحت تاثیر مواد خاصی اتفاقات عجیبی برایش می‌افتد. شبنم قلی‌خانی، حسین کشفی اصل، سارا والیانی و روزبه اختری بازیگران اصلی نمایش «پرسپکتیو» هستند که با حضور دختران نینجا و گروه فرشتگان نینجا روی صحنه می‌رود.

کارگردان «دریایی مرغ»: بازیگران تئاتر به سینما بیش‌تر علاقه دارند

نیز عنوان کرد: نمی‌توان گفت صددرصد راضی‌ام، فکر نمی‌کنم هیچ کارگردانی از کاری که می‌کند کاملاً راضی باشد. اگر بخواهم بگویم حال خوب است باید بگویم نه، حال خوب نیست. با تمام اتفاقاتی که برای تئاتر کار کردن می‌افتد، با فشارهای اقتصادی و جریانات بیماری کرونا، درگیری‌های داخل گروه و این که چه قدر باید بفروشیم و چه طور تماشاگر جذب بکنیم، همه باعث می‌شود حال یک کارگردان، یک تئاتر و یک شهر و مردمش خوب نباشد.

او تأکید کرد: به نظر من از جایی به بعد کارگردان سرخورده می‌شود و خوشحال نیست و این خیلی مستقیم به کاری که می‌کند ربط ندارد اما اگر بخواهم بگویم از کاری که می‌کنم راضی هستم، یا نه، می‌گویم بله، کارم را به هر حال با همه سختی‌هایی که وجود دارد به عنوان آدمی که هم تهیه‌کننده است، هم نویسنده و کارگردان، روی صحنه برده‌ام و حداقل آن چه می‌خواستم شکل گرفته است، ولی در کل به عنوان عضو کوچکی از تئاتر که حالش خوب نیست، حال من هم خوب نیست.

حمیدین در پایان خاطرنشان ساخت: در کل «تئاتر» حالش خوب نیست و بیمار است و بیماری‌اش خوب نیست اما تئاتر قبل از ما وجود داشته، در دوره ما وجود داشته و بعد از ما هم وجود خواهد داشت و ادامه پیدا می‌کند. امیدوارم دوستان تئاتر ما را ببینند حتی اگر دوستش نداشتند به تماشای آن بنشینند و با کارهایی که کمی متفاوتند، برخوردی متفاوت هم داشته باشند.

نمایش «دریایی مرغ» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا حمیدین هر شب ساعت ۲۰ در سالن استاد انتظامی خانه‌ی هنرمندان ایران روی صحنه می‌رود.

حال جدال با هم هستند، من فیلم‌هایی را نشان می‌دهم که آن فیلم‌ها یا در مورد ناخودآگاه است یا در جریان جدال فرد با خودش است، یا زمانی که عشق را نمایش می‌دهم، به نظرم فیلم‌ها به اثر کمک می‌کند.

حمیدین افزود: من می‌گویم چه در مورد فیلم‌های ایرانی، چه فیلم‌های خارجی، ما فیلم‌های خوبی داشتیم که دیگر نداریم. بخصوص در مورد فیلم‌های «گاو» و «هامون» در سینمای ایران این خیلی مسئله‌بارزی است. متأسفانه بچه‌هایی که تئاتر کار می‌کنند، مخصوصاً بازیگران، بیش‌تر علاقه به سینما دارند تا تئاتر. بنابراین بازی در چنین فیلم‌هایی همان جایگاهی است که بازیگران خودشان را آن‌جا می‌بینند.

کارگردان «دریایی مرغ» در مورد استفاده از عنصر تئاتر در این تئاتر اظهار کرد: این تئاترها برای نشان دادن کامل فرم برگشت به عقب است و اگر این اتفاقات نمی‌افتاد، برداشت فرمیک ما که به عقب برمی‌گردیم اتفاق نمی‌افتاد. حمیدین در مورد رضایت از نتیجه اجرا

دوست دارم از یک زاویه دیگر به هر نمایشنامه و فیلم‌نامه‌ای نگاه کنم. او با بیان این‌که دغدغه‌هایی که در نمایش‌نامه وجود دارد، دغدغه‌های ویژه‌ای هستند و دغدغه‌ها و ناراحتی‌های این روزهای بچه‌هایی است که سینما و تئاتر کار می‌کنند، گفت: ترجیح من این است فرم در درجه بالاتری دیده شود. دغدغه‌ها کار خودشان را می‌کنند، البته اگر مخاطب همراه شود. اگر من موفق نشده باشم مخاطب را با خود همراه کنم، شاید دغدغه‌ها خیلی دیده نشوند اما به نظرم مخاطب جذب یا حداقل درگیر فرم خواهد شد؛ اگر خودش برای خودش مانع نگذارد.

این کارگردان همچنین با توجه به تجربیات فیلم‌سازی خود و استفاده از دیالوگ‌ها و سکانس‌های فیلم‌های شاخص سینمای ایران و جهان در نمایش ابراز داشت: علاقه قلبی من به سینما واضح است. تجربه فیلم‌سازی در سطح فیلم کوتاه داشته‌ام اما به نظرم باید کمی هوشمندانه‌تر به آن فیلم‌ها نگاه شود، یعنی زمانی که دو تریپل در

کارگردان نمایش «دریایی مرغ» در صحنه ایده اولیه نگارش این نمایش‌نامه توضیح داد: من این کار را سر کلاس‌های کارگردانی اتود زدم و به‌عنوان یک پروژه پایان‌ترم به استادم تحویل دادم.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی گروه نمایش «دریایی مرغ»، علیرضا حمیدین (کارگردان نمایش «دریایی مرغ») در خصوص شکل‌گیری متن این نمایش برای اجرا گفت: من باید پرده آخر «مرغ دریایی»، یعنی از جایی که مینا به دیدن تریپل می‌آید تا خودکشی تریپل را اجرا می‌کردم. آن زمان یعنی حدود هشت سال پیش روند تئاتر این‌گونه بود که خلاقیت حرف ویژه‌تری می‌زد تا چیزهایی که امروز باب شده. آن‌روزها این‌قدر درگیر تئاتر خصوصی و فروش و جریانات این شکلی نبودیم. ایده این نمایش از آن‌جا آمد که با فرمی متفاوت نسبت به آن چیزی که در نمایش‌نامه است، یعنی با ایده اجرایی در کارگردانی به صورتی متفاوت سعی کردم صحنه را اجرا کنم و در طی سال‌ها بسط پیدا کرد!

او در پاسخ به این سؤال که چگونه پیچیدگی موجود در این نمایش و اجرای آنرا انجام داده‌است، گفت: به نظرم آن‌قدرها هم پیچیده نیست. اگر داستان را تعریف کنم، باز هم به همان سادگی که نوشته می‌شود، تعریف خواهد شد. حتی اگر خلاصه‌ترین داستان‌های جهان را بخواهیم تعریف کنیم، همین‌طور است. از ابتدا می‌خواستم نگاه متفاوتی به اثر داشته باشم تا آن‌چه را مرسوم است و در نمایش‌نامه وجود دارد نشان دهم.

حمیدین در مورد فرم اجرای نمایش یادآوری کرد: فرم در طول این سال‌ها یکی از دغدغه‌های اصلی من است و

تاریخ انتشار: یکشنبه ۶ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۲:۳۰

گفت‌وگو

گفت‌وگو با محمدرضا پورحکیمی، کارگردان نمایش «خانه خراب» بازسازی «مولیر» در دوران مشروطه

آذرهایجر
گروه فرهنگ و هنر

«یک پدرپول دوست و خودخواه، جان فرزندانش را به لب آورده و چاره‌ای برایشان باقی نگذاشته جز این‌که دست به دامن مکر و حيله شوند تا شاید از موقعیت

بهرتی که در آن گرفتار شده‌اند، رهایی پیدا کنند.» این داستان نمایشنامه «خسیس» مولیر است که یک‌بار دیگر اما با رنگ و بوی ایرانی در تئاتر ملک روی صحنه رفت و استقبال تماشاگران سبب شد یک‌بار دیگر اجرای نمایش تعدید شود و این‌بار در سالن شماره یک تئاتر شهرزاد ادامه داشته باشد. نمایش «خانه خراب» به نویسندگی رضا دادویی و کارگردانی محمدرضا پورحکیمی تا نیمه شهریور روی صحنه است و بازیگرانی چون امیرکاوه آهنین‌جان سیروس همتی، ندا مقصودی، محمدهادی عطایی، ناصر علی‌پاشا، رضا علوی، امید رهبر الهه حسینی و رضا دادویی در آن بازی می‌کنند. «خانه خراب» اجرایی ساده و رئالیستی دارد، به‌جز بازیگرانی نمایشنامه کلاسیک خسیس در عصر مبارزات مشروطه‌خواهان در ایران و معادسازی شخصیت‌ها، اتفاق خلاقانه دیگری در ساختار نمایش نمی‌بینیم و به‌شدت متکی بر دیالوگ‌های کمدی است. با این حال هر شب تماشاگران زیادی را به سالن شهرزاد می‌کشاند. به این منظور با محمدرضا پورحکیمی گفت‌وگو کرده ایم.

با دوره قاجار و سنت‌های نمایشی ایرانی نیز علاقه‌مند هستم. در نتیجه تصمیم گرفتم داستان نمایشنامه خسیس را که اثری قابل تعمیم به سایر فرهنگ‌ها و موقعیت‌هاست را در بستر مشروطه روایت کنم. با آقای رضا دادویی موضوع را مطرح کردم و ایشان هم بر اساس نظرات و دیدگاه‌های من و با دانش نمایشنامه‌نویسی و تخصص خودش نمایشنامه خسیس را ایرانی‌تر کرد. ردپایی از مولیر را در این اثر حفظ کردیم اما اصل نمایش به یک اثر ایرانی در دوره مبارزات مشروطه‌خواهان بدل شده است.

فکر نمی‌کنید خانه خراب به واسطه وفور شوخی‌های کلامی و ریتم تندش به کمدی‌های شبانه شبیه شده و از لحظه‌های تاتیرگذار برای

تعمق و تأمل خالی شده، رویدادهایی از پس دیگری اتفاق می‌افتند و مخاطب حتی فرصت نمی‌کند به آنها بیندیشد!

نمایشنامه خسیس پراست از شوخی‌های جنسی و از این بابت شبیه به تئاترهای آزاد است. ولی ما در این نمایش روی مرزهای شوخی راه رفته‌ایم. اگر کمی به آن طرف مرز بلغزیم یا بازیگران در اجرای شوخی‌ها حد و حدود را رعایت نکنند، سقوط حتمی است ضمن این‌که فقط بخش‌هایی از نمایش ما به این شوخی‌ها اختصاص دارد، نه تمام آن. به اعتقاد من ریتم این نمایش هم یکی از ویژگی‌های آن است. در واقع من هیچ شباهتی بین خانه خراب و نمایش‌های آزاد نمی‌بینم. هر نمایشی که کمدی باشد، نمایش آزاد محسوب نمی‌شود.

پن‌ماه تئاتر آزاد چیز دیگری است و نمایش ما حرف دیگری می‌زند.

عناصر مشترکی بین نمایش خانه خراب و کمدی‌های شبانه وجود دارد که نمی‌شود از آنها عبور کرد؛ مثلا جنس شوخی‌ها، ریتم و نیز فضا سازی اثر. تقریبا هیچ دیالوگ یا موقعیت ماندگاری در خانه خراب وجود ندارد!

فضای نمایش خانه خراب کاملا ایرانی است؛ نمایش ایرانی را نمی‌توان تئاتر آزاد تلقی کرد. نمایش ایرانی ماهیت ایرانی و سنت ایرانی را نمایش می‌دهد. حتی نمایش‌های تخت‌حوضی و روح‌حوضی نیز بر شوخی‌های کلامی و ریتم سریع استوار هستند ولی کسی آنها را تئاتر آزاد خطاب نمی‌کند. متأسفانه این روزها کمتر شاهد نمایش‌های ایرانی روی صحنه هستیم و حتی نمایشنامه‌های ایرانی کمتر روی صحنه می‌روند. کارگردان‌ها علاقه مند به اجرای متون خارجی هستند و به خصوص کمتر نمایشنامه‌هایی داریم

که به تاریخ معاصر توجه داشته باشند.

ولی کارگردان‌هایی هستند که کاملا متمرکز در این زمینه فعالیت می‌کنند.

بله. ولی در اقلیت هستند. استاد داوود فتحعلی‌بیگی از جمله کسانی است که به نمایش‌های ایرانی توجه دارد و من همیشه کارهای ایشان را دنبال کرده‌ام. همین طور حسین کیانی که آثار دیدنی از تاریخ معاصر اجرا کرده و من به‌شدت کارهای ایشان را دوست دارم.

به جز علاقه شخصی خود شما به تاریخ معاصر، فکر می‌کنید مخاطب چه در یافتی از نمایش خانه خراب خواهد داشت و برای او چه چیزی تازک دیده بودید؟

زمانی مخاطب با یک نمایش ارتباط برقرار می‌کند که آن نمایش مثل آینه عمل کرده باشد. وقتی مخاطب خودش را در نمایش ببیند و حرف خودش را از آن تری بشنود، با نمایش همذات‌پنداری خواهد کرد. حاجی جبار نمایش خانه خراب که همان خسیس مولیر است، صرفا یک خصوصیت منفی ندارد؛ او هم خسیس است، هم خودخواه، هم زورگو و هم خوشگذران و هرزه و تعدادی صفت ناپسند و منفی را در کنار هم دارد. به نظرم در هر خانواده‌ای دست‌کم یک نفر هست که یکی از این خصوصیات منفی را داشته باشد. نه این‌که مثل جبار همه خصوصیات را با هم داشته باشد اما حداقل یکی از آنها را دارد. در نتیجه مخاطب می‌تواند مایه‌آزای این شخصیت را در پور خودش پیدا کند و در نتیجه با نمایش ارتباط برقرار می‌کند. در کنار این ویژگی، نمایش خانه خراب جدا از این‌که یک رابطه خانوادگی را بیان می‌کند، به یک بستر تاریخی روایت می‌شود که در آن بستر، جامعه هم مانند خانواده دستخوش مسائل و مشکلات مشابه است؛ گویی ریشه ناپسانمانی‌های جامعه در خانواده است.

بنابراین معتقدید این نمایش مورد توجه مخاطبان قراز گرفته چون دارد تصویری از امروز را پیش‌روی او قرار می‌دهد؟

بله. همین طورا است.

سعید پورصمیمی «خوشدلان» را نوشت

سعید پورصمیمی، نویسنده، بازیگر و کارگردان پیشکسوت که شش دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را به انجام رسانده است. قرار است این نمایش که فضایی کمدی دارد، با کارگردانی پریرزاد سیف روی صحنه برود. خوشدلان، جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آوازقو» است. / فارس

سهراب سلیمی همراه با آقای اشمیت

سهراب سلیمی قصد دارد نمایش «آقای اشمیت کیه؟» اثر سباستین تیری با ترجمه شهلا حائری را در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه ببرد. ایرج راد، شهره رعایتی، میثم رازفرو و محمد کرمی بازیگران این نمایش هستند.

آقای اشمیت کیه؟ پیش از این سال ۹۸ در سالن استاد جوانمرد خانه تئاتر به صحنه آمد که به دلیل شیوع ویروس کرونا، ادامه اجراها ناتمام ماند. / مهر

معرفی مدیر پژوهش جشنواره تئاتر فجر

یدا... آقاعباسی به عنوان مدیر بخش پژوهش چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر منصوب و معرفی شد. کوروش زارعی، دبیر چهل و یکمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در حکمی یدا... آقاعباسی را به عنوان مدیر بخش پژوهش جشنواره منصوب و اظهار امیدواری کرد در این دوره جشنواره ضمن تقویت، شناسایی و معرفی پژوهش های برتر هنرهای نمایشی، موجبات ارتقای رویداد در سطوح ملی و بین المللی از طریق گفتمان سازی علمی در مسائل و چالش های اساسی تئاتر ایران فراهم شود. / جام جم

تقدیم اجرای عمومی «پدر» به داود رشیدی

«جهان صنعت»- گروه اجرایی نمایش «پدر»، اجرای عمومی این اثر را به زنده یاد داود رشیدی تقدیم می کند. داود رشیدی نامی است که در تاریخ هنر ایران ماندگار خواهد ماند؛ هنرمندی موفق، بازیگری توانمند، کارگردانی تاثیرگذار و

بالتر از همه اینها پدری دوست داشتنی و با محبت. گروه اجرایی نمایش «پدر» بر آن است که اثر خود را با تقدیم به داود رشیدی در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه ببرد؛ صحنه ای که خاطره اجرایی چون «پیروزی در شیکاگو» و «ریچارد سوم» زنده یاد رشیدی را فراموش نکرده و نخواهد کرد.

«پدر» نوشته فلوریان زلر به کارگردانی آروند دشت آرای و با نقش آفرینی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ول هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب الزمانی از ۶ شهریور روی صحنه می رود. همزمان با فرارسیدن سالروز درگذشت داود رشیدی نماهنگی در پاسداشت این بازیگر، کارگردان، مدرس و مترجم ارزنده از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر منتشر شد. در این نماهنگ که به همت پرویز گوهری (روابط عمومی تئاتر شهر) با موسیقی هدایی امیر بهزاد به همین مناسبت تولید شده، مجموعه ای از پرتله های مرحوم داود رشیدی به همراه برخی عکس های آرشیوی تئاتر شهر از نقش آفرینی این هنرمند فقید در نمایش های «هنر» به کارگردانی مرحوم رشیدی و «زمین مقدس» به کارگردانی ایوب آقاخانی پیش روی مخاطبان قرار گرفته است.

سعید پورصمیمی به عنوان جدیدترین فعالیت خود در عرصه تئاتر، نگارش نمایش نامه تئاتر «خوشدلان» را برعهده داشته. قرار است این تئاتر کمدی به کارگردانی پرزاد سیف روی صحنه برود.

لیلی رشیدی از امروز برای اجرای نمایش «پدر» به کارگردانی آرون دشت آرای در تئاتر شهر روی صحنه خواهد رفت. رضا کیانیان، سعید چنگیزیان و سوگل خلیق دیگر بازیگرانی هستند که در این نمایش بازی می کنند.

در جدیدترین فعالیت تئاتری؛

سعید پورصمیمی با «خوشدلان» همراه می شود

نمایشنامه «خوشدلان» نوشته سعید پورصمیمی جدیدترین فعالیت تئاتری این هنرمند باسابقه است که با کارگردانی پریزاد سیف روی صحنه خواهد رفت. سعید پورصمیمی نویسنده، بازیگر و کارگردان مطرح تئاتر ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است. قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کمدی دارد، با کارگردانی پریزاد سیف روی صحنه برود. «خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آواز قو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

علیرضا حمیدین، کارگردان:

ترجیح این است که فرم در درجه بالاتری دیده شود

حمیدین در مورد رضایت از نتیجه اجرا نیز عنوان کرد: نمی توان گفت صددرصد راضی ام. فکر نمی کنم هیچ کارگردانی از کاری که می کند کاملاً راضی باشد. اگر بخواهم بگویم حال خوب است باید بگویم نه، حال خوب نیست. با تمام اتفاقاتی که برای تئاتر کار کردن می افتد، با فشارهای اقتصادی و جریانات بیماری کرونا، درگیری های داخل گروه و این که چه قدر باید بفروشیم و چه طور تماشاگر جذب کنیم، همه باعث می شود حال یک کارگردان، یک تئاتر و یک شهر و مردمش خوب نباشد.

او تاکید کرد: به نظرم از جایی به بعد کارگردان سرخورده می شود و خوشحال نیست و این خیلی مستقیم به کاری که می کند ربط ندارد اما اگر بخواهم بگویم از کاری که می کنم راضی هستم، یا نه، می گویم بله، کارم را به هر حال با همه سختی هایی که وجود دارد به عنوان آدمی که هم تهیه کننده است، هم نویسنده و کارگردان، روی صحنه بردام و حداقل آن چه می خواستم شکل گرفته است، ولسی در کل به عنوان عضو کوچکی از تئاتر که حالش خوب نیست، حال من هم خوب نیست.

حمیدین در پایان خاطر نشان ساخت: در کل «تئاتر» حالش خوب نیست اما تئاتر قبل از ما وجود داشته، در دوره ما وجود داشته و بعد از ما هم وجود خواهد داشت و ادامه پیدا می کند. دوستش دوستان تئاتر ما را ببینند حتی اگر دوستش نداشتند به تماشای آن بنشینند و با کارهایی که کمی متفاوتند، برخوردی متفاوت هم داشته باشند.

نمایش «دریایی مرغ» به نویسندگی و کارگردانی علیرضا حمیدین هر شب ساعت ۲۰ در سالن استاد انتظامی خانه هنرمندان ایران روی صحنه می رود.

می دهم که آن فیلمها یا در مورد ناخودآگاه است یا در جریان جدال فرد با خودش است، یا زمانی که عشق را نمایش می دهم، به نظرم فیلمها به اثر کمک می کند.

حمیدین افزود: من می گویم چه در مورد فیلمهای ایرانی، چه فیلمهای خارجی، ما فیلمهای خوبی داشتیم که دیگر نداریم. بخصوص در مورد فیلمهای «گاو» و «هامون» در سینمای ایران این خیلی مسئله بارزی است. متأسفانه بچههایی که تئاتر کار می کنند، مخصوصاً بازیگران، بیش تر علاقه به سینما دارند تا تئاتر. بنابراین بازی در چنین فیلمهایی همان جایگاهی است که بازیگران خودشان را آنجا می بینند.

کارگردان «دریایی مرغ» در مورد استفاده از عنصر تکرار در این تئاتر اظهار کرد: این تکرارها برای نشان دادن کامل فرم برکشت به عقب است و اگر این اتفاقات نمی افتاد، برداشت فرمیک ما که به عقب برمی گردیم اتفاق نمی افتاد.

او با بیان این که دغدغههایی که در نمایش نامه وجود دارد، دغدغههای ویژه ای هستند و دغدغهها و ناراحتی های این روزهای بچههایی است که سینما و تئاتر کار می کنند، گفت: ترجیح این است فرم در درجه بالاتری دیده شود. دغدغهها کار خودشان را می کنند، البته اگر مخاطب همراه شود. اگر من موفق نشده باشم مخاطب را با خود همراه کنم، شاید دغدغهها خیلی دیده نشوند اما به نظرم مخاطب جذب یا حداقل درگیر فرم خواهد شد؛ اگر خودش برای خودش مانع نگذارد.

این کارگردان همچنین با توجه به تجربیات فیلمسازی خود و استفاده از دیالوگها و سکانس های فیلمهای شاخص سینمای ایران و جهان در نمایش ابراز داشت: علاقه قلبی من به سینما واضح است. تجربه فیلمسازی در سطح فیلم کوتاه داشته ام اما به نظرم باید کمی هوشمندانه تر به آن فیلمها نگاه شود، یعنی زمانی که دو تریلف در حال جدال با هم هستند، من فیلمهایی را نشان

کارگردان نمایش «دریایی مرغ» درباره ایده اولیه نگارش این نمایش نامه توضیح داد: من این کار را سر کلاس های کارگردانی اتود زدم و به عنوان یک پروژه پایان ترم به استادم تحویل دادم.

به گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی گروه نمایش «دریایی مرغ»، علیرضا حمیدین (کارگردان نمایش «دریایی مرغ») در خصوص شکل گیری متن این نمایش برای اجرا گفت: من باید پسرده آخر «مرغ دریایی»، یعنی از جایی که مینا به دیدن تریلف می آید تا خودکشی تریلف را اجرا می کردم. آن زمان یعنی حدود هشت سال پیش روند تئاتر این گونه بود که خلاقیت حرف ویژه تری می زد تا چیزهایی که امروز باب شده. آن روزها این قدر درگیر تئاتر خصوصی و فروش و جریانات این شکلی نبودیم. ایده این نمایش از آن جا آمد که با فرمی متفاوت نسبت به آن چیزی که در نمایش نامه است، یعنی با ایده اجرایی در کارگردانی به صورتی متفاوت سعی کردم صحنه را اجرا کنم و در طی سالها بسط پیدا کرد!

او در پاسخ به این سؤال که چگونه پیچیدگی موجود در این نمایش و اجرای آنرا انجام داده است، گفت: به نظرم آن قدرها هم پیچیده نیست. اگر داستان را تعریف کنم، باز هم به همان سادگی که نوشته می شود، تعریف خواهد شد. حتی اگر خلاصه ترین داستانهای جهان را بخواهم تعریف کنیم، همین طور است. از ابتدا می خواستم نگاه متفاوتی به اثر داشته باشم تا آن چه را مرسوم است و در نمایش نامه وجود دارد نشان دهم.

حمیدین در مورد فرم اجرای نمایش یادآوری کرد: فرم در طول این سالها یکی از دغدغه های اصلی من است و دوست دارم از یک زاویه دیگر به هر نمایشنامه و فیلمنامه ای نگاه کنم.

لیلا بلوکات به «اولئانا» پیوست

لیلا بلوکات به عنوان دیگر بازیگر اجراخوانی «اولئانا» نوشته دیوید ممت؛ و با ترجمه معین محب‌علیان، دراماتورژی و کارگردانی مهتا محدث معرفی شد. آتیلا پسیانی پیش‌تر به عنوان اولین بازیگر این پروژه معرفی شده بود. در توضیح این اثر آمده: چه کسی پیروز خواهد شد؟ چه کسی حق دارد؟ واکنش‌های چندپاره یک واقعیت و قطعیتی که هرگز جان نمی‌گیرد! «اولئانا» یکی از مشهورترین آثار ممت و اخیر تجربه کارگردانی محدث است که به واکاوی حقایقی مبهم و مه‌آلود از بزرگ‌ترین چالش این روزهای جامعه؛ به‌ویژه در سینما و تئاتر هم می‌پردازد. واقعیت‌هایی که شاید همان حقیقت نیست. «اولئانا» به زودی در پردیس تئاتر «شهرزاد» تنها برای یک شب، میزبان مخاطبان می‌شود.

تاریخ انتشار: یکشنبه ۶ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۲:۳۰

«کهد تاراج»: بازیگر نمایش «پائین‌گذر سقاخانه»:

مخاطب پس از تماشای یک نمایش موفق راه برگشتن به خانه را گم می‌کند

امین کوردبچه
Aminkordbacheh@gmail.com

پرداختن به روایتی که ریشه در تاریخ و فرهنگ این سرزمین دارند، همواره به عنوان یکی از مهم‌ترین دغدغه‌ها مقابل تولیدکنندگان نمایش قرار داشته. یکی از جذاب‌ترین و شگفتی‌برانگیزترین روایت‌ها موجود که از تهران قدیم در نقل قول‌ها باقی مانده است، روایت پهلوانی‌ها و قهرمانی‌های ورزشکارانی است که علاوه بر حضور در حوزه ورزش‌های مانند کشتی، آواز جوانمردی آنان در کوی و بومرنگ پیچیده بوده است. روایت آمیخته با عشقی که در یکی از این داستان‌های قدیم ایرانی به قلم «اکبر رادی» نگاشته شده و «پائین‌گذر سقاخانه» نام گرفته است، این روزها توسط «رضا پیرامی» در تالار سنگلج تهران به روی صحنه رفته و میزبان مخاطبان علاقه‌مند به آثار ایرانی است. جذابیت‌های موجود در این متن و اجرای آن نمایش، ما را برآن داشت تا سراغ تولیدکنندگان این اثر برویم و بپرسیم آیا آنان داشته باشیم. گفت‌وگو با «احمد جعفری» (از بازیگران این نمایش) قبلاً ارائه شد. پیش دوم، به بیان دغدغه‌های «کهد تاراج» از نویسندگان، کارگردانان و بازیگران تئاتر اختصاص دارد. این اثر، با بازی پهلوز بنامنده، کهد تاراج، امیر عدل پور، حسین ضیایی، سهیل ملکی، احمد جعفری، حسین اشتهازی، عرفان پورمحمدی، آروین فلاح، حسن تدینی، بهار کوردزی، زهرا حمیدی پور، دنا زده‌پوش، نگار قوام‌فر، امیر شاعر، امیرحسین مدرس، محمدپارسا زاهدی، علی راجحلو، امید اسلامی، محمد مهدی بیات، حسین صادق نائینی، ابوالفضل گوردزی و علی حسینی، تا ۲۰ شهریورماه ۱۴۰۱ همه‌روزه از ساعت ۱۹:۴۵ به مدت ۹۰ دقیقه در تماشاخانه «سنگلج» میزبان علاقه‌مندان است.

دشواری‌های کارگردان در عرصه فرهنگ و هنر؛ بدون پشتیبانی‌های اقتصادی

کهد تاراج، بازیگر «پائین‌گذر سقاخانه» با بیان اینکه در سال‌هایی که فعالیت تئاتر در کشور به واسطه شیوع کرونا متوقف شده بود، شش بار به عنوان بازیگر نویسنده در آثار نمایشی حضور داشته و این کار، هفتمین اثر او در این مدت است. گفت: «ما توانسیم در این مدت سه اثر در تماشاخانه ایرانشهر، دو اثر در تئاترشهر و دو اثر در تماشاخانه سنگلج برای صحنه بربریم و بعد از این مدت یک اثر هم به دلیل توقیف به اجرا نرسید». وی با بیان اینکه حضور در عرصه هنرهای نمایشی برایش به عنوان شغل به‌شمار می‌رود و می‌چویرا است برای امرمعاش هم فعالیت می‌پردازد، افزود: «با وجود سختی‌های بسیار، اکنون از این راضی هستیم؛ زیرا مجبوریم کار کنیم، اما باید گفت که اندکی قبل، شرایط اقتصادی بهتر بود و رایزین‌رو، شرایط تئاتر نیز بهتر بود، اما هنوز شرایط برای حضور در عرصه‌های فرهنگ و هنر، شرایط خوبی نیست و اهالی هنر تئاتر به لحاظ اقتصادی و حمایتی، پشتیبانی ندارند».

عشق به تئاتر، تنها دل‌خوشی ماست

تاراج با ابراز تأسفاتی که شرایط در سال‌های قبل برای فعالیت در تئاتر بسیار بهتر بود و از ابتدای اسفند تا به امروز طلی شش ماه ۲۵ نمایش توقیف شده، افزود: «باید گفت در چنین شرایطی که حمایت مادی و معنوی از تئاتر وجود ندارد، تنها دل‌خوشی ما عشق به این هنر است که ما را بدون پشتیبانی روی پا نگاه داشته است» و «وی کارکردن به خاطر عشق را عبارت کلیشه‌ای برای پاسخ به این پرسش که «یک هنرمند تاجه‌زمانی می‌تواند تنها با عشق روی صحنه بیاید و این رویه تاجه‌زمانی می‌تواند ادامه یابد؟» عنوان کرد و گفت: «باید پاسخ به این پرسش مدنظر ما باشد که نسل تازه‌ای که قرار است به عنوان نسل پنجم و ششم بعد از انقلاب وارد عرصه تئاتر شود، بنیاست یا چه پشتوانه‌ای در این عرصه فعالیت کند و در شرایطی که دولت حمایت‌هایی را از هنر تئاتر برداشته و قراردادی در این زمینه وجود ندارد، چگونه می‌تواند به فعالیت در این عرصه ادامه دهد؟»

مگر می‌شود هنرمند به مسائل موجود در جامعه انتقاد نداشته باشد؟

تاراج با تأکید بر اینکه فضای نمایش «پائین‌گذر سقاخانه» در ماه محرم می‌گذرد و نگاهی انتقادی نیز به مسائل روز

دارد، گفت: «مگر می‌شود هنرمند در فضای تئاتر کار کند و انتقادی به اوضاع موجود جامعه نداشته باشد؟ باید در نظر داشت که تئاتر، محیطی سیاسی دارد و یک نمایش خوب باید سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و هنری باشد. اگر تئاتر، دست به انتقاد نزند، باید آن را یک دوره‌می یا مهمانی دانست که چندین نفر را دوهرم جمع می‌کند و پس از اتمامش، همه بیزانده می‌شوند». این نویسنده با سابقه هنرهای نمایشی با تأکید بر اینکه تئاتر خوب باید جریان‌ساز باشد، گفت: «با مرور نمایش‌های اجراشده در ۱۰ سال اخیر، می‌بینم نمایش‌هایی موفق عمل کرده‌اند که توانسته‌اند از ابتدای ۹۰ و ۹۱ به بعد تا به امروز جریان‌ساز شوند و با آثاری مواجه می‌شویم که در این مسیر به درستی گام برداشته و در ذهن مردم مانده‌اند».

مخاطب تئاتر پس از دیدن یک نمایش موفق راه برگشتن به خانه را گم می‌کند

وی با اشاره به اینکه در روند تولید آثار در سال ۱۴۰۱ به خوبی مشخص است که کدام آثار توانسته‌اند جریان‌ساز شده و فروشی بالا داشته باشند، گفت: «جریان یک نمایش موفق این است که می‌بایست در ذهن مردم بماند و می‌توان گفت: یک نمایش، زمانی موفق عمل کرده که تماشاگر، وقتی از در سالن اجرا خارج می‌شود و می‌خواهد به خانه بازگردد، راه خانه را گم کند. چنین نمایشی، موجب می‌شود مخاطب دنبال شناخت آثار جدید بیرون، کتاب بخواند و تلاش کند با نویسندگان جدید و آثار تازه آشنا شود». وی با اشاره به اینکه جشنواره‌های بزرگی از زمان‌های گذشته برای ارتقای سطح تئاتر در کشور برگزار شده است که از مهم‌ترین آن‌ها باید به جشنواره هنرهای ملی اشاره کرد، گفت: «تأثیر این دست فعالیت‌های هنری در طول تاریخ دیده خواهد شد و نمی‌توانیم بگوییم که ما تأثیرگذار هستیم؛ زیرا نمایش، خودش راه خویش را می‌یابد؛ مانند آب روانی که در مداری قرار می‌گیرد و جلو می‌رود».

نمایش موفق، در ذهن مخاطب می‌ماند

وی گفت: «از ویژگی‌های نمایش موفق می‌توان به این نکته اشاره کرد که در ذهن مخاطب می‌ماند؛ مثلاً من نمایشی را در سال ۹۰ تولید کردم که ممکن است بسیاری از ما آن بشناسند یا کار دیگری را سال ۹۷ تولید کردم که از من خواسته می‌شود آن را بازتولید کنم». وی با تأکید بر اینکه به نظرش نمایش موفق است که بعدها درباره آن صحبت

شود، گفت: «نمایشی را می‌توان موفق نامید که پس از یک دهه بتوان در موردش صحبت کرد. برای رسیدن به این نقطه، اهالی تئاتر باید دست‌در‌دست یکدیگر بدهند که یک اثر با کیفیت اجرا شود و باید بپذیریم اگر اجرایی کیفیت نداشته باشد، یک سال هم که روی صحنه باشد، تفسیری در روند هنر تئاتر ایجاد نمی‌کند».

ضلع مهم تئاتر، تماشاگر است

تاراج با اشاره به اینکه تولید تئاتر موفق، تنها در دست‌ان هنرمند نیست؛ و دولت در جایگاه خویش و مردم در جایگاه تماشاگر، قطعات مختلف پازل را تشکیل می‌دهند، گفت: «ضلع مهم تئاتر، تماشاگر است و اگر همه چیز آماده باشد و تماشاگر در سالن‌های اجرا حضور نیابد، فعالیت تئاتر به چه دردی خواهد خورد؟» این بازیگر تئاتر، تماشاگران، مرکز هنرهای نمایشی وزارت ارشاد و تولیدکنندگان تئاتر را ضلع‌های مثلث تئاتر خواند و با تأکید بر اینکه تولیدکنندگان آثار نمایشی، باید متون درستی را انتخاب کنند، گفت: «ما می‌توانستیم متنی دیگر را اجرا کنیم و بعد از دهه اول محرم و پایان عزاداری‌ها، مجوز برای اجرا صادر می‌شد؛ اما باید از خودمان برسیم چرا در این حال و هوا می‌گذاریم؟» وی با اشاره به اینکه اگر این اثر بتواند پنج نفر را بزرگداند به این حال و هوا؛ یعنی حال و هوای امام حسین (ع)، گروه تولیدی رسالتش را انجام داده است و چیزی غیر از این وجود ندارد، تصریح کرد: «هرکسی انتخاب می‌کند چگونه زندگی کند و چگونه کار کند و هرکسی، جریان خودش را چه کوچک و چه بزرگ باید بسازد و این، مهم است که فرد، چه جریانی را بسازد». وی تأثیرگذاری هر فرد را وابسته به رفتارش در حد توانش دانسته و با اشاره به اینکه در روزهای محرم، فردی را در یک خیابان با یک کلمن کوچک دیده که روی آن نوشته شده بود: «السلام علیک یا ابا عبدالله‌الحسین (ع)» و به متواری‌های رهگذر در مسیر بازار، آب می‌داد، گفت: «این تصویر را در نظر بگیرد و ببیند چقدر زیباست. حال ببیند چقدر تصاویر و بزم‌های بزرگ در ایام محرم در شهر منتشر و نصب می‌شود، اما باید پرسید که آیا تأثیرگذارند؟ اگر بخواهیم این موضوع را به تئاتر تعمیم و بسط بدهیم، باید بگوییم تکلیف نسل ما در این زمینه تقریباً روشن بود و می‌دانستیم باید چکار کنیم. می‌دانستیم کارکردن در حوزه تئاتر به صورت پله‌ای است و باید اول دستیار دو باشیم، بعد دستیار یک؛ و بعد از آنکه در پشت‌صحنه چرخیدیم و یاد گرفتیم، وارد حوزه فعالیت در تئاتر شویم».

بسیاری از اماکن با تغییر کابری به سالن تئاتر مبدل می‌شوند

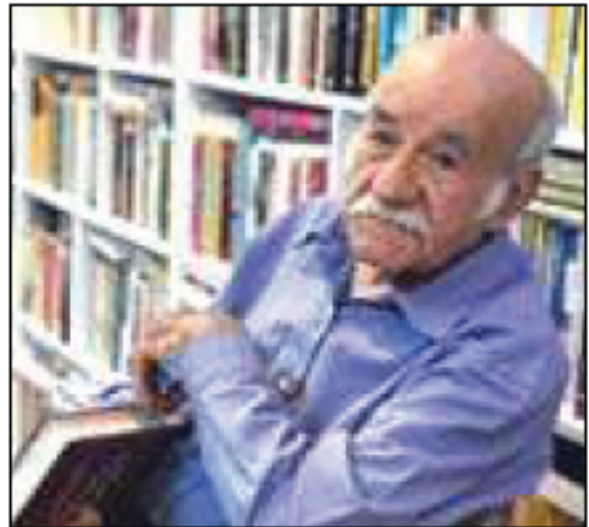
تاراج با ابراز تأسفاتی که امروز، هرکسی یک آپارتمان کوچک را به سالن نمایش مبدل می‌سازد یا یک بیستارن باغ‌انوار تغییر کابری، به سالن تئاتر مبدل می‌شود، افزود: «برخی از مهدکودک‌ها با تغییر کابری، به سالن تئاتر مبدل می‌شود و چهارطبقه کافه بالای آن احداث می‌شود و خانه هنر نام می‌گیرد؛ اما باید پذیرفت که این دست اماکن، هویت هنری ندارند». وی با تأکید بر اینکه هرگز در تئاتر خصوصی فعالیت نکرده، گفت: «تا به امروز در جایگاه کارگردان و بازیگر، در فضای تئاتر خصوصی حضور نداشته‌ام و شاید تنها یکسری از متون نوشته‌شده توسط من، در حوزه تئاتر خصوصی به اجرا درآمده؛ چون اعتقاد بر این است که در این فضا تئاتر شکل نمی‌گیرد و اگر کسی خواهد در فضای تئاتر، اسمش بچرخد و اعتباری کسب کند، باید پله‌پله در تئاتر بالا بیاید». وی در پایان، اظهار امیدواری کرد: «جراغ تئاتر تا به امروز روشن بوده و امید داریم این ریز نیز مرکز هنرهای نمایشی و شخص رئیس این مرکز، تمهیداتی را ببندند که هنرمندان آذین نشوند».

عکس: مینا قانع

سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه باز می‌گردد

نمایشنامه «خوشدلان» نوشته سعید پورصمیمی جدیدترین فعالیت تئاتری این هنرمند با سابقه است که با کارگردانی پریزاد سیف روی صحنه خواهد رفت.

به گزارش ایسنا به نقل از مشاور رسانه‌ای پروژه، سعید پورصمیمی نویسنده، بازیگر و کارگردان مطرح تئاتر

ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است. قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کمدی دارد، با کارگردانی پریزاد سیف روی صحنه برود. «خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آواز قو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

سعید پورصمیمی با نمایشی کمدی به صحنه بازمی گردد

نمایشنامه «خوشدلان» نوشته سعید پورصمیمی جدیدترین فعالیت تئاتری این هنرمند باسابقه است که با کارگردانی پریرزاد سیف روی صحنه خواهد رفت. به گزارش ایسنا سعید پورصمیمی نویسنده، بازیگر و کارگردان مطرح تئاتر ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است. قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کمدی دارد، با کارگردانی پریرزاد سیف روی صحنه برود. «خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف بعد از اجرای نمایش «آواز قو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

دریچه

اجرای عمومی «پدر» به داود رشیدی تقدیم می شود

«پدر» نوشته فلوریان زلر به کارگردانی آروند دشت آرای و بانقش آفرینی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ول هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی، نجوا صاحب الزمانی از ۶ شهریور روی صحنه می رود.

گروه اجرایی نمایش «پدر»، اجرای عمومی این اثر را به زنده یاد داود رشیدی تقدیم می کند. به گزارش ایسنا به نقل از مشاور رسانه ای پروژه، «داود رشیدی نامی است که در تاریخ هنر ایران ماندگار خواهد ماند؛ هنرمندی موفق، بازیگری توانمند، کارگردانی تأثیرگذار و بالاتر از همه این ها پدری دوست داشتنی و با محبت.

گروه اجرایی نمایش «پدر» بر آن است که اثر خود را با تقدیم به داود رشیدی در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر روی صحنه ببرد؛ صحنه ای که خاطره اجرایی چون «پیروزی در شیکاگو» و «ریچارد سوم» زنده یاد رشیدی را فراموش نکرده و نخواهد کرد.»

تئاتر

بازیگران تئاتر به سینما بیش‌تر علاقه دارند

کارگردانی به صورتی متفاوت سعی کردم صحنه را اجرا کنم و در طی سال‌ها بسط پیدا کرد!

اودر پاسخ به این سؤال که چگونه پیچیدگی موجود در این نمایش و اجرای آنرا انجام داده‌است، گفت: به نظر من آن‌قدرها هم پیچیده نیست. اگر داستان را تعریف کنم، باز هم به همان سادگی که نوشته می‌شود، تعریف خواهد شد. حتی اگر خلاصه‌ترین داستان‌های جهان را بخواهیم تعریف کنیم، همین‌طور است. از ابتدای خواستم نگاه متفاوتی به اثر داشته باشم تا آن‌چه را مرسوم است و در نمایش‌نامه وجود دارد نشان دهم.

حمیدین در مورد فرم اجرای نمایش یادآوری کرد: فرم در طول این سال‌ها یکی از دغدغه‌های اصلی من است و دوست دارم از یک زاویه دیگر به هر نمایش‌نامه و فیلم‌نامه‌ای نگاه کنم.

کارگردان نمایش «دریایی مرغ» درباره ایده اولیه نگارش این نمایش‌نامه توضیح داد: من این کار را سر کلاس‌های کارگردانی اتودزدم و به‌عنوان یک پروژه پایان‌ترم به‌استادم تحویل دادم.

به‌گزارش ایلنا به نقل از روابط عمومی گروه نمایش «دریایی مرغ»، علیرضا حمیدین (کارگردان نمایش «دریایی مرغ») در خصوص شکل‌گیری متن این نمایش برای اجرا گفت: من باید پرده آخر «مرغ دریایی»، یعنی از جایی که مینا به دیدن تریلف می‌آید تا خودکشی تریلف را اجرامی کردم. آن‌زمان یعنی حدود هشت سال پیش روند تئاتر این‌گونه بود که خلاقیت حرف ویژه‌تری می‌زد تا چیزهایی که امروز باب شده. آن‌روزها این‌قدر درگیر تئاتر خصوصی و فروش و جریانات این‌شکلی نبودیم. ایده این نمایش از آن‌جا آمد که با فرمی متفاوت نسبت به آن چیزی که در نمایش‌نامه است، یعنی با ایده اجرایی در

سهراب سلیمی «آقای اشمیت کیه؟» را به صحنه می آورد

سهراب سلیمی، نمایش «آقای اشمیت کیه؟» را در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می آورد. به گزارش ایلنا، سهراب سلیمی قصد دارد نمایش «آقای اشمیت کیه؟» اثر سباستین تیری و ترجمه شهلا حائری رادر سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر به صحنه آورد. ایرج راد، شهره رعایتی، میثم رازفرو محمد کرمی بازیگران این نمایش هستند. آقای اشمیت کیه؟ به کارگردانی سهراب سلیمی پیش از این سال ۱۳۹۸ در سالن استاد جوانمردخانه تئاتر به صحنه آمد که به دلیل شیوع ویروس کرونا، ادامه اجراها ناتمام ماند. در خلاصه داستان نمایش آمده است: آقا و خانم قوچی، مبهوت و وحشت زده به دنبال اثبات هویت گمشده خود هستند. حقیقت کجاست؟ ابه راستی آقای اشمیت کیست؟!

تهیه‌کنندگی ساعد سهیلی در تئاتر جواد خواجهی بازیگر نمایش «تب» شد

همدلی | دور دوم اجرای نمایش «تب» به کارگردانی رویا کاکاخانی، بازی جواد خواجهی و تهیه‌کنندگی ساعد سهیلی از روز یکشنبه ششم شهریور در تالار قشقایی مجموعه تئاتر شهر به صحنه می‌رود. به نقل از روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، دور دوم اجرای عمومی نمایش «تب» به نویسندگی والاس شان، ترجمه بهرنگ رجبی و کارگردانی رویا کاکاخانی از روز یکشنبه ششم شهریور با جایگزینی جواد خواجهی به عنوان ایفاگر تک نقش این اثر نمایشی به جای نادر فلاح میزبان علاقه‌مندان تئاتر در تالار قشقایی تئاتر شهر می‌شود. این در حالی است که در اجراهای پیش رو ساعد سهیلی بازیگر شناخته شده سینما به عنوان تهیه‌کننده گروه اجرایی را همراهی می‌کند.

سیتا بیلاق بیگی طراح صحنه و لباس، علیرضا شفق نژاد آهنگساز، رضا خضرای طراح نور، محمد حسن دباغی فرد دستیار کارگردانی و مدیر اجرا، ماهور ماجدی دستیار کارگردان، میثم مقدم روابط عمومی و مشاور پروژه، محمد امین احمدوند مجری طرح، کیان قدرشناس مدیر صحنه، ندا عبدالمحمدی منشی صحنه، رضا جاویدی عکاس گروه اجرایی این دور از اجراهای عمومی نمایش «تب» را تشکیل می‌دهند.

این اثر نمایشی روایت گر بخشی از زندگی مردی است که در یک شرایط اقتصادی و فرهنگی خوب رشد کرده و بزرگ شده است اما اتفاقی بر او تاثیر گذاشته و باعث می‌شود تا دیدگاهش نسبت به زندگی، نقش و جایگاهش در وضعیت و شرایط اقتصادی جهان وارد شرایط و نگاه متفاوتی شده و به این بیندیشد که اصلا می‌تواند بر شرایطی مانند فقر اثر داشته باشد یا خیر؟

تصویر نمایش پدربزرگ را حضور آرون دشتداری و رضا کیانیان مکتب گیارش مسیحی

چهره‌ها به صحنه برمی‌گردند

بازگشت سعید پورصمیمی و رضا کیانیان با نمایش‌های «خوشدلان» و «پدر»

برای دومین بار در تئاتر شهرداد برگزار می‌شود. **شب‌نم قلی‌خانی در پرسپکتیو** تماشاخانه شهرداد میزان نمایش «پرسپکتیو» به کارگردانی محسن میرزاخانی با خوانشی امروزی از داستان سپید برفی و ۷ کوتوله است. «پرسپکتیو» اجرای را از اول شهریور شروع کرده و هر شب ساعت ۲۱:۴۵ اجرا می‌شود. شب‌نم قلی‌خانی و حسین کشفی اصل از بازیگران اصلی این نمایش هستند. در شهرداد همچنان نمایش «خاله‌خواب» به کارگردانی محمدرضا پورحکیمی روی صحنه است.

از موتورخونه تا آوازخون طاس «موتورخونه» نمایشی برای دهه شصتی هاست. از جنگ می‌گوید و تا به حال توانسته رضایت تماشاگران را جلب کند. این نمایش را امیرحسین بصیر کارگردانی می‌کند و تا پایان شهریور در نوفل‌لوشان‌توروی صحنه است.

پردیس سینما از سوم شهریور ماه میزان نمایش «سنوات جهنمی» به کارگردانی ارسلان شهباز بیگی و فرهاد زارعی است. خانه‌نمایشی دهم از ۲۰ شهریور نمایش «اشخاص» به کارگردانی احسان صاحب‌داری را روی صحنه دارد. در این تماشاخانه «والا» بهنام شریفی هم روی صحنه می‌رود. نماذاکر هم از دوم شهریور نمایش «کالیگولا» نوشته آلبر کامو و ترجمه پری صابری را روی صحنه دارد؛ نمایشی که اجرای آن تا پایان شهریور هر روز ساعت ۱۷ روی صحنه است. در دیوار چهارم «آوازخون طاس» به کارگردانی متین نجفاتی تا پایان شهریور روی صحنه است.

آغاز دور دوم نمایش تب یکی از نمایش‌هایی که در تئاتر شش‌پدر توانست مخاطب قابل قبولی را جذب کند، «تب» رویا کاآخانی بود. نادر فلاح تنها بازیگر این نمایش بود و حالا در دور دوم اجرای این نمایش بازیگر «تب» تغییر کرده است. دور دوم اجرای «تب» با بازی جواد خواجوی و تهیه‌کنندگی ساعد سهیلی از امشب، ۶ شهریور اجرای آن شروع می‌کند. «آلنده نازین» هم اجرای آن تا هشتم شهریور در تئاتر شهر ادامه دارد. امیرحسین شفیعی هم در کارگاه نمایش «جانور» را تا هفته پایانی شهریور اجرا می‌کند. از دیگر نمایش‌های تئاتر شهر «تا اون» هادی حوری است که اجرای آن تا پایان شهریور ماه در سالن سایه ادامه دارد. «بازی بزرگ» زهره بهروزی‌نیا از دیگر نمایش‌های تئاتر شهر است.

رپرتوار کودک و نوجوان در شهرداد رپرتوار تابستانی تئاتر کودک و نوجوان تا پایان شهریور امسال ادامه می‌یابد و نمایش‌های پرگزیده به شکل گردش به اجراء می‌آیند. رپرتوار شامل ۴ نمایشنامه از قصه‌های خاطره‌انگیز است که هر روز در سالن‌های یک و ۳ تئاتر شهرداد به اجرا درخواهد آمد. «بایهای خانم هزارپا» به نویسندگی ندا حاجی‌ابایی و کارگردانی مهدی خجسته‌گی، «پنگوئن‌ها» به نویسندگی و کارگردانی زیبا برچی‌فلاح، «تنگو نمیشه» به نویسندگی و کارگردانی پویا شش‌بری و «نیم جیبی» به نویسندگی ماندانا عبقری و کارگردانی علیرضا دهقانی در قالب این رپرتوار روی صحنه می‌روند. این مجموعه اجرای کودک و نوجوان

بازیگر و کارگردان مطرح تئاتر ایران که ۶ دهه حضوری تأثیرگذار در عرصه تئاتر داشته، در جدیدترین فعالیت تئاتری خود نگارش نمایشنامه ایرانی «خوشدلان» را انجام داده است. قرار است نمایش «خوشدلان» که فضایی کم‌دی دارد، با کارگردانی پریزاد سیف‌روی صحنه برود. «خوشدلان» جدیدترین تجربه همکاری پورصمیمی و سیف‌بعد از اجرای نمایش «آوازقو» است که سال ۹۸ در سالن ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر روی صحنه رفت.

باز هم آقای اشعیت سهراب سلیمی قصد دارد نمایش «آقای اشعیت کیه» اثر سباستین تیری و ترجمه شهلا حائری را در سالن استاد سمندریان تماشاخانه ایرانشهر به صحنه آورد. ایرج راد، شپهره رعایتی، میثم رازفر و محمد کریمی بازیگران این نمایش هستند. «آقای اشعیت کیه» پیش از این سال ۱۳۹۸ در سالن استاد جوانمرد خانه تئاتر به صحنه آمد که به دلیل شیوع ویروس کرونا، ادامه اجراها ناتمام ماند.

هر تیه‌ای بر قتل زولویوس سزار» در ایرانشهر «هر تیه‌ای بر قتل زولویوس سزار» و چند مرغ از سیمیرغ» به نویسندگی رضا گشتاسب، کارگردانی مجتبی رستمی فر و تهیه‌کنندگی سامان خلیلیان در سالن استاد ناظرزاده کرمانی تماشاخانه ایرانشهر به صحنه می‌رود. این تماشاخانه از یکشنبه ششم شهریور هر روز ساعت ۱۸ در سالن استاد ناظرزاده کرمانی میزان نمایش «هر تیه‌ای بر قتل زولویوس سزار» و چند مرغ از سیمیرغ»، اثر برگزیده چهلیمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر خواهد بود.

تئاتر **فهیمة پناه آذر** روزنامه‌نگار

نمایش‌های زیادی اجرای جدید خود را در آخرین ماه تابستان شروع کردند؛ در این میان بیشتر بار را تماشاخانه‌های خصوصی روی دوش خود دارند و توانسته‌اند در این انفجاری گرانی و مشکلات، گاهی و در مواردی بهترین بازخوردها و اجراها را هم داشته باشند. با مروری بر اجراهای جدید در تماشاخانه‌های دولتی و خصوصی می‌توان گفت پاییز فصل بازگشت چهره‌های تئاتر روی صحنه است؛ چهره‌هایی که تماشای اجرایشان بهترین لحظه‌ها را برای علاقه‌مندان به تئاتر می‌سازد.

آغاز پدر در تئاتر شهر بیشتر اجراهای جدید، نمایش‌های خود را از هفته اول شهریور آغاز می‌کنند و این اجراها معمولاً تا پاییز ادامه دارد. «پدر» نمایش «پدر» اجراشان را از امشب، یکشنبه با تقدیم به مرحوم داوود رشیدی آغاز می‌کند؛ نمایشی که برای دانشجویان هم تخفیف در نظر گرفته است. تخفیف ۳۰ درصدی برای دانشجویانی که در هر رشته هنری درس می‌خوانند. «پدر» نوشته فلوریان زلیر به کارگردانی آرون دشتداری و با نقش آفرینی رضا کیانیان، لیلی رشیدی، سعید چنگیزیان، مارین ول‌هولک، سوگل خلیق، بهزاد کریمی و نجوا صاحب‌الزمانی اجرای آن شروع می‌کند.

پورصمیمی روی صحنه سعید پورصمیمی هم با نمایش کم‌دی «خوشدلان» به صحنه برمی‌گردد. سعید پورصمیمی، نویسنده،

همزمان فرارسیدن سالروز درگذشت داود رشیدی هنرمند ارزنده تئاتر، سینما و تلویزیون کشورمان؛ اهالی تئاتر شهر یاد و خاطره داود رشیدی را گرامی داشتند

همزمان فرارسیدن سالروز درگذشت داود رشیدی هنرمند ارزنده تئاتر، سینما و تلویزیون کشورمان نماهنگی در پاسداشت این بازیگر، کارگردان، مدرس و مترجم کشورمان منتشر شد. همزمان با فرا رسیدن ششمین سالگرد درگذشت داود رشیدی هنرمند ارزنده تئاتر، سینما و تلویزیون کشورمان نماهنگی از سوی روابط عمومی مجموعه تئاتر در پاسداشت این بازیگر، کارگردان، مدرس و مترجم کشورمان پیش روی مخاطبان قرار گرفت. در این نماهنگ که توسط پرویز گوهری (روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر) با موسیقی هدایی امیر بهزاد به همین مناسبت تولید شده، مجموعه‌ای از پرتره‌های مرحوم داود رشیدی به همراه برخی عکس‌های آرشیوی مجموعه تئاتر شهر از نقش‌آفرینی این هنرمند فقید در نمایش‌های «هنر» به کارگردانی مرحوم رشیدی و «زمین مقدس» به کارگردانی ایوب آقاخانی پیش روی مخاطبان قرار گرفته است.